

PILÓTÁK VÉLEMÉNYE SOFŐRÖK EGYMÁSRÓL

Milyen a jó, milyen a rossz gépkocsivezető?

MESTEREK ÉS KUTYAÜTŐK

Talán nincs még egy szakma, amelynek művelői olyan széles társadalmi rétegekből kerülnek ki, mint ma itt Magyarországon a hivatásos gépkocsivezetők népes tábora. Nagyon a különbségek. A volánál megtalálhatók erősen lestrapált, agyonivott, csontvázsoványságú emberek, hanyag koszosok, erőtlő duzzadó fiatalok, megfontolt, a szakmát magas szinten művelő családosok, de még diplomások is akadnak közöttük.

A címben szereplő kérdésre a csepeli székhelyű MS Trans 2001 Kft. közúti fuvarozó cég nemzetközi gépkocsivezetői válaszolnak és megkérdeztük ugyanott Rózsa Ferenc logisztikai vezetőt is.

SÓGOR ENDRE (54)

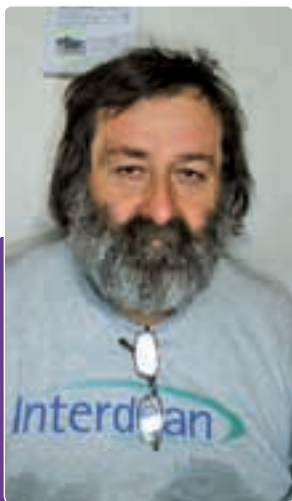
Már magam sem tudom, 1970-ben, vagy 71-ben vizsgáztam az ABC-ből. Persze nem ekkor tanultam olvasni, hanem ezekből a kategóriákból akkor nyilvánították üzemkésznek. Aztán később jött a D is! Az Építőipari Szövetkezeti Vállalatnál kezdtem a szakmát egy IFA billencsen. Nem mondom svarcoltunk is, de nem loptuk a sódert, hanem becsületesen megvettük a bányában, aztán a nagy építkezések közelében az épülő családi házaknál eladtuk. A vállalati fuvarokat azonban hiba nélkül teljesítettem. Akkor én abban az időben jó gépkocsivezető voltam, vagy rossz?

Az biztos, ma már illet nem tennék, nem rövidíteném meg a kenyéradómat. Igazából akkor

alakult ki bennem a tulajdon tisztelete, amikor három éven keresztül vadiúj Mercedes haszonjárműveket vittem el Magyarországról Irakba, Iránba. Gyönyörű, új, csudás járművek, amelyekre nagyon kellett vigyázni. Voltam én fuvarozó vállalkozó is, az is a fuvarészkező megbecsülésére tanít.

Ki a jó gépkocsivezető? Bonyolult kérdés ez! Ha vezettem 2000 kilométert és minden rendben volt, aztán okoztam egy koccanást, akkor én milyen gépkocsivezető vagyok? Mindenesetre a jó sofőr figyel a külsejére. Persze menet közben megizzadhatunk, lazább ruházatban vagyunk, de a külföldi megrendelőhöz illik megmosakodva, tiszta ruhában érkezni. Erről is megítélik a céget!

A jó sofőr udvarias a közlekedésben, még akkor is, ha sietős az útja. Nekem is jólesik, ha beengednek egy főútvonalra és nem élelem állnak. A jó sofőr ismeri a KRESZ-t, és ha csak tudja, be is tartja és nem félelmet keltve közlekedik. Ezért őt ritkán büntetik meg.

Sógor Endre: Jó sofőrnek azt nevezem, aki megérti, hogy milyen munkára van éppen szükség a cégnél. Én például most ládákat szegelek össze, csomagolok, a raktárban dolgozom, mert itt, most az a legfontosabb. A nemzetközi gépkocsivezetőknek a fülke az otthona

Jó sofőrnek azt nevezem, aki megérti, hogy milyen munkára van éppen szükség a cégnél. Én például most ládákat szegelek össze, csomagolok, a raktárban dolgozom, mert itt, most az a legfontosabb. A nemzetközi gépkocsivezetőknek a fülke az otthona. Na, arról is megítélhető a gazdája!

A rossz sofőr szerintem hanyag mindenre, állandóan hibázik a papírmunkában, a közlekedés közben visszaél a nagy autóval és hozzányúl a rakományhoz, ha teheti. Gyakran kerül bajba, imitt-amott koccan, karambolozik és csak rövid időszakokat dolgozik egy helyen, mert mindenholnan előbb-utóbb mennie kell. Régen is voltak, ma is vannak ilyen kutyaütők, akik nélkül szebb lenne ez a szakma. Ennek ellenére azt mondom, nehéz azt megítélni a kívülállónak, ki a jó és ki a rossz gépkocsivezető.

FORRÓ BÉLA (48)

Meglehetősen sok tapasztalattal rendelkezem, ami a gépkocsivezetőket illeti. Azért van ez így, mert 20 évet töltöttem el egy autósiskolában oktatóként, ahol főképp C kategóriát oktattam. Trénerként pedig éveket töltöttem el a Hungaroringen, a vezetéstechnikai centrumban, sőt, most is hasonló tevékenységet végzek a tőköli vezetéstechnikai gyakorló pályán. S hogy még tarkább legyen a kép, elmesélem, hogy a Budapesti Közlekedési Vállalatnál évekig voltam

beugró buszsofőr. Itt pedig, az MS Trans 2001 Kft.-nél nemzetközi árufuvarozó gépkocsivezetőként dolgozom. Vannak emlékeim!

A jó gépkocsivezető könnyen gyorsan tanul, és amit tanult, azt a forgalomban tudja is! Fontos tulajdonsága a nyugalom, mert hisztériás, dühkitörésre hajlamos ember nem való gépkocsivezetőknek. S még egy nagyon fontos tulajdonság! Legyen motivációja, akarjon gépkocsivezető lenni és akarjon jó gépkocsivezető lenni! Akarjon folyamatosan tanulni!

A jó gépkocsivezetőről az a véleményem, hogy egy árufuvarozótól nem lehet elvárni egy buszvezető eleganciáját, de azért sokat lehet tenni a kulturált megjelenésért. Rendben tartott fejszörzset, rendszeres borotválkozás, ép, nem koszos, nem rongyos, tiszta ruha, és máris komolyan vesznek.

A biztonságos közlekedés is a jó sofőr tulajdonsága, s ez csak folyamatos figyelmességgel és közlekedési előrelátással valósítható meg. Ismeri és alkalmazza a sebesség és a balesetveszély összefüggéseit a menetdinamikai változásokkal. No és az autóval való törődés! Olyan nincs, hogy valaki két nap múlva veszi észre, hogy felvágta a ponyváját, vagy hogy defektes az egyik ikerabroncsa!

Nézzük a rossz gépkocsivezetőt! Aki sehol, semmiben nem pontos. Aki vezetés közben a műszerfalra tett DVD-n filmet néz, közben mobilozik és a bal lábát felteszi a műszerfalra. Flegma, arcátlan, erőszakos, modortalan mindenkivel. A megbízóval is! Aki 90-nél 2 méteres követési távolságot tart, közben egy keze a kormányon, mert kajál, piál, vagy éppen átöltözik. Aki sokat fékez, sokat

Forró Béla: A biztonságos közlekedés is a jó sofőr tulajdonsága, s ez csak folyamatos figyelmességgel és közlekedési előrelátással valósítható meg. Ismeri és alkalmazza a sebesség és a balesetveszély összefüggéseit a menetdinamikai változásokkal

kürtől, és állandóan másokat akar oktatni. Aki el sem tudja képzelni a váratlan eseményeket. Pedig ennek a szakmának az az egyik legfontosabb alapelve, hogy „várd a váratlant!”.

A rossz gépkocsivezető tisztességtelen, pedig ezzel ma hamar meg lehet bukni, de neki a pillanatnyi haszon a fontosabb. Kevés fogalma van róla, hogy mennyire másképp viselkedik egy autó üresen és rakottan. Azért ne tévesszük össze a rutintalanságot a szándékos hanyagsággal, vagy a rossz modorral. A két fajta ember között nagy a különbség!

PAPP GÁBOR (36)

Nekem határozott életcélom volt, hogy gépkocsivezető legyek, pedig ismertem ennek a szakmának az árnyoldalait is. Viszont a napsütötte oldal erősebben vonzott. A 90-es évek közepén vizsgáztam itt, Budapesten és máris egy 7,5 tonnás MAN-en kezdhettem dolgozni, mert akkoriban sok volt még a fuvar, könnyű volt elhelyezkedni. Ma ez egy kicsit nem így van.

Később saját vállalkozásban is dolgoztam és elég sokféle emberrel hozott össze a jó sorsom. Itt, az MS Trans 2001 Kft-nél idén március óta dolgozom és bizony jól érzem magam. Azt látom, hogy nem követelnek tőlem lehetetlent és a srácok is igyekeznek összetartani. De ha meg akarjuk tartani a helyünket, akkor nemcsak a magunk

hasznáért kell dolgozni, hanem a cégért is. Ugyanis azt láttam másutt, hogy néhány trehány, sumák ember le tud ültetni egy kisebb céget.

Na, akkor már benne is vagyok a témában, ki a jó és ki a rossz gépkocsivezető. Egy gépkocsivezetőnek talpraesettnek kell lennie, ami gyors felfogóképességet és gyors problémamegoldó képességet jelent. Nem lehet 10 másodpercig tűnődni azon, lehet-e előzni. Ezt egy pillanat alatt kell eldönteni. A jó sofőrre a koszon kívül ragadjon más is, mert ezt a szakmát mindennap tovább kell tanulni, de sosem lehet mindent tudni.

Egyébként láttam már öreg sofőrt rosszul vezetni és új srácot remekül gépészkedni. Persze általában a minél több kilométer adja a tapasztalatot. A jó sofőr ismeri a gépet, tudja mit lehet azzal megcsinálni, és mit nem. Van modora és van kulturált kinézete, hogy ne tudják rá azt mondani; „na, ez csak egy sofőr!”.

A rossz sofőr rossz csapatember is és csak a saját érdekei vezérlik. Mert igaz, ehhez a szakmához kétségtelenül kell egy adag jó értelemben vett csibészség is, de van egy határ. A csirkefogó az már más kategória.

A rossz sofőrnek koszos, rendetlen a fülkéje. Ja, és büdös is. Van aki a fülkében égeti a főzőjét és ott rotyogtatja a kajáját. A fülke szagát el lehet képzelni! A zsir lóg a plafonról. Láttam már olyan fülkét, ahol a jobb oldalon egy köbméternyi összeragadt szemét volt, talán még döglött patkány is volt benne. De van egy másik véglet is. A tisztaság-mániás. Nem sorolom a rossz sofőrök közé, de amikor rogyásig van csicsázva a fülke és fehér nyuszis papucsban vezet az ipse, az már elmekörtani eset. Na

és belül a szélvédőre aggatott „himbilibik”! Drága mulatság, mert büntet érte a rendőr. Egy példa a rossz sofőrökről. Olaszországból átjön a Brenneren úgy, hogy nem veszi észre, nincs fék a póton! Nem tudja mi az a retarder, nem használja és mire hazaér, két féktárcsát a hatból már teljesen elzabálták a fékpofák. A rossz sofőrnek fogalma sincs mi van a forgalomban, vagy egyéb papírokban és az autó körülnézése nélkül ül be, úgy indul el. Ugyanígy viszonyul a rakomány rögzítéséhez is.

RÓZSA FERENC (39)

logisztikai vezető

Nem könyvekből tanultam a szakmát, mert 20 éves a jogsim, ebből 11 évet dolgoztam gépkocsivezetőként, így aztán ritkán dőlök be valamilyen huncut sofőr mesének. Közben voltam én maszek fuvarozó is és dolgoztam gépkocsivezetőként a Révész Transznál Volvó FH 12-esen. Még előbb a Magyar Postánál. Sokat láttam, van miről beszélni.

A gépkocsivezetői szakma még két évtizeddel ezelőtt is szép volt, jó volt, élvezet volt és megbecsülték a jó sofőrt. De még a személyautósok is udvariasabban voltak a tehergépkocsikkal szemben. Uniós csatlakozásunk óta viszont még rosszabb lett a világ. Ma is sokat járok Európában, tudom. Mi nemzetközi költöztetéssel foglalkozunk, nagyon fontos a sofőr személye, megjelenése. A jó sofőr pontosan

megérti és pontosan végrehajtja a feladatát. Úgy vigyáz a rakományra, mintha az övé lenne. Van benne felelősségérzet és megoldó képesség. Figyelmes. Nem tesz olyat, hogy elmegy egy pótóssal a címre, a gépesről lerakodik, aztán hazajön. Itt derül ki, a pótkocsi rakományát is azon a címen kellett volna letenni. Visszamegy, lerakja, hazajön. Ez igaz történet! Kell, hogy égjén a cégért. Ha felhívom éjjel, hogy „bajban vagyok, menteni kéne” azt mondja, „jövök Ferikém!”. Mert csak így élünk meg. Szerettem, ha tűzön-vízen keresztül megcsinálja a fuvarát és utána beszéljük meg.

Sofőr felvétel. Erre nagy gondot fordítunk, mégis megmajmolnak néha. Volt olyan sofőröm, aki felvette a fizetési előleget, aztán mindent hátrahagyva úgy eltűnt, mint az aranyóra. Egy rendes kinézetűt pedig elindítottam Berlinbe, ami kb. 1000 kilométer, de ő 2000 kilométert tett meg odáig, ki tudja milyen utakon. Ezt aztán megismételte más úti céllal is, mentem, amerre a szemem látott és a tachográf sem érdekelt. El kellett bocsátani.

Különösen utálok azt a fajtát, akinek egyetlen célja; lehúzni a céget. Tapasztalatom szerint nem szabad felvenni senkinek a rokonát, haverját, mert akkor együtt teszik ugyanazt a rosszat. Közelmúlt történetem. A sofőröm bepiál a kompon, aztán Finnországban ezzel megbukik, elveszik a jogsiját, kiltitják az országból. Másik sofőrt küldök és ez a balhé 1500 eurójába kerül a cégnek.

Másik pilóta úr meghúzza a 1,5 éves autót és azt mondja nekem; „nézd, ez benne van a szakmában ...!”. Benne van?

Tóth I. Gábor

Papp Gábor:
Egy gépkocsivezetőnek talpraesettnek kell lennie, ami gyors felfogóképességet és gyors problémamegoldó képességet jelent...
...ezt a szakmát mindennap tovább kell tanulni, de sosem lehet mindent tudni

Rózsa Ferenc:
Mi nemzetközi költöztetéssel foglalkozunk, nagyon fontos a sofőr személye, megjelenése. A jó sofőr pontosan megérti és pontosan végrehajtja a feladatát. Úgy vigyáz a rakományra, mintha az övé lenne. Van benne felelősségérzet és megoldó képesség. Figyelmes